

ikke kunde være heldigt, at man forsøgsvis ved de store Højtider, jeg tænker navnlig paa Paaske og Pinse, forsøgte en Art Natfart paa Kalundborg—Aarhus, om man ikke kunde faa en Overenskomst med Det forenede Dampskibsselskab derom eller ogsaa selv kunde udføre en saadan Nattjeneste ved disse enkelte Lejligheder, saaledes at man kunde faa fordelt Trafikken noget paa de Dage, hvor der rejser en Mængde Mennesker. Der vil ganske sikkert være en Mængde Mennesker, der skulle bort fra Byen, hvem det vil være behageligt at rejse her fra ved 5—6 Tiden om Eftermiddagen og saa komme over med Damperen fra Kalundborg til Aarhus; de ville derved opnaa at kunne komme i Seng i Aarhus. Jeg vil henstille disse Ting til den højtærede Ministers Overvejelse. Det glæder mig, at Ministeren beskæftiger sig saa stærkt med dette Forhold, men jeg haaber dog ikke, at det i den Grad tager hans Opmærksomhed fangen, at han derfor skulde glemme de højst uheldige Banegaardsforhold i Randers.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): De Forhold, der blev berørte af den ærede sidste Taler og det ærede Medlem for Aarhus (Sabroe), skulle blive nærmere undersøgte. Til det ærede Medlem for Assens (Berntsen) har jeg kun to Bemærkninger. Den første er den, at det ikke var mig, der inddrog Privatbanernes Betydning som Fødebaner for Statsbanerne, men det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard). Ganske vist er jeg enig i, at de i den Henseende have deres Betydning, men jeg udtalte ingenlunde, at de kun deri havde deres Betydning, jeg fremhævede udtrykkeligt, at det ogsaa var Hensynet til, hvilken Betydning de i øvrigt havde for det offentlige, som var vejledende med Hensyn til, hvor stort Bidrag Staten skulde give dem. Jeg er dernæst ikke enig med det ærede Medlem, naar han nu gentagende har fremhævet, at det er Loven af 26. Januar d. A. om Kommissariatsforholdenes Ordning, der skulde give de paagældende Privatbaner et Billighedskrav paa at faa eftergivet de Penge, der her ere Tale om. Den Lov, jeg nævnte, regulerer Forholdet mellem Staten

og de af denne antagne Kommissarier, og om Staten giver dem noget mere eller mindre, vedkommer ikke Privatbanerne og giver ikke dem Krav paa Forandring i de kontraktmæssige Forpligtelser, de have paataget sig overfor Staten i deres Koncessioner. Det er dette sidste, det ærede Medlem vil have forandret, idet han griber ved Haarene den Anledning, han finder i Loven af 26. Januar. Jeg erkender ikke hans Berettigelse dertil; denne Lov har slet ikke forandret Forholdet lige overfor Privatbanerne, og han kan derfor ikke paa den støtte det Forslag, han nu tager Ordet for.

P. T. Nielsen: De ærede Medlemmer for Randers (Poul Rasmusen) og for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) have udtalt sig om Aarhus—Kalundborg-Routen. Jeg kunde have Lyst til at knytte en Bemærkning til deres og ogsaa takke Ministeren, men ganske vist ud fra en helt anden Begrundelse end den, de ærede Medlemmer kom med. Jeg har Lyst til at takke Ministeren, fordi han ikke er gaaet med til at træffe en ny Overenskomst med Det forenede Dampskibsselskab, hvorefter Subventionen skulde forøges til 110,000 Kr. Jeg tror, at dette vilde være uheldigt, uheldigt ogsaa af den Grund, at det let kunde komme til at gribe forstyrrende ind i andre Planer og Router, det maaske kunde være heldigere at anlægge. Jeg er glad ved, at Sagen, i alt Fald foreløbig i Aar, er gaaet ud, og haaber nu, at naar vi næste Gang skulle tage den Sag op, formentlig næste Vinter, vi da have Jernbanekommissionens Betænkning, og at vi da, samtidig med, at vi tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, ogsaa maa tage andre Spørgsmaal, andre Router under Overvejelse for at afveje de forskellige Forhold overfor hinanden. Jeg er i alt Fald glad ved, at Sagen foreløbig er stillet i Bero.

Neergaard: Jeg skal til den højtærede Minister bemærke, at jeg ikke kan være med til at drage den Konsekvens, som den højtærede Minister drog af min Betragtning, at naar de private Baner tilføre Statsbanerne saa stor økonomisk Fordel, saa bør Staten stille sig saa lempeligt